

N:o 137.

Af Herr **A. W. Staaff**: *Om pension åt aflidne Professorn U. W. Dieterichs efterlemnade dotter Ida Mathilda Dieterich.*

Vid riksdagen åren 1865—1866 väckte Herr Professor S. Ribbing motion om en årlig pension å 500 R:dr R:mt åt *Fru Maria Margareta Dieterich, född Kullman*, enka efter aflidne rektorn vid tyska national-lyceum i Stockholm, Professorn U. W. Dieterich. Såsom stöd för detta förslag anfördes: att vid det läroverk, vid hvilket Dieterich under nära 40 år med en svag aflöning undervisat, ehuru det närmast tillhörde tyska församlingen, likväl ett mycket stort antal af lärjungarne voro af svenska familjer från de öfriga församlingarna i Stockholm, för hvilka nämnda skola, närmande sig en real- eller borgarskola, till en del fyllde en brist i hufvudstadens undervisningstillfällen; att Professor Dieterich, jemte sitt trägna lärarekall, utöfvat en flitig och aktningvärd författareverksamhet, särdeles i pedagogiskt språkligt och fornhistorisk riktning, som ock förvärfvat honom flera hedrande erkännanden; samt slutligen att hans efterlemnade enka vid 60 års ålder för sin egen och en oförsörjd dotters utkomst icke hade annan tillgång än en pension af tyska församlingen å 500 R:dr R:mt.

Rikets Ständer, behjertande dessa bevekande omständigheter, ville ej tillåta, att enkan efter en förtjent skolman skulle lida nöd, utan beviljade åt Fru Dieterich en årlig pension af 300 R:dr R:mt.

Ifrågavarande enka har nu den 13 innevarande Januari affidit och efterlemnat en dotter, som länge, genom att meddela undervisning, sökt förvärfva sitt uppehälle, men nu lider af svår sjuklighet och är utan alla tillgångar, ty det understöd modren hade från tyska församlingen tillfaller ej barnen.

Härtill kommer det sorgliga förhållande, att hennes enda broder, af hvilken hon eljest kunnat vänta bistånd, blifvit hemsökt af en svår och sannolikt obotlig sinnessjukdom.

Då här icke är fråga om något egentligt nytt anslag, utan endast om fortfarande af ett gammalt, får, med bifogande af betyg, som styrka ofvannämnda sorgliga förhållande, jag vördsamt anhålla:

att Riksdagen ville besluta att den åt afidna enkan Dieterich beviljade pension å 300 R:dr R:mt årligen måtte öfverflyttas på hennes efterlemnade dotter *Ida Mathilda Dieterich*.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 30 Januari 1873.

A. W. Staaff.

N:o 138.

Af Herr **A. W. Staaff**: *Om förtydligande af Kongl. förordningen den 20 Januari 1865 angående förändrade stadganden i afseende å frejdebetyg, som af presterskapet meddelas.*

Då Kongl. förordningen af den 20 Januari 1865 med afseende på de intyg rörande "*frejd*", hvilka af presterskapet böra meddelas, lemna rum för ovisshet och olika tolkningar, har jag ansett mig härå böra påkalla Riksdagens uppmärksamhet. Det heter nemligen i slutet af samma förordning, att *i afseende på brott, begångna före början af år 1865, förhållas såsom förut vanligt varit.*

Häruaf drages den naturliga slutföljd, att enär före sistnämnda tidpunkt *alla* förbrytelser skulle åtecknas prestebetygén, bör detta äfven ske hädanefter, och således äfven sådana antecknas, hvilka enligt nu gällande lag *ej medföra förlust af medborgerligt förtroende.* Häraf följa ofta ganska stora orättvisor, i det jemförelsevis ringa förseelser skola för lifstid kvarstå å betyget, under det vida större kunna efter några år derifrån försvinna, ja, möjligen icke ens behöfva ditsättas. Och då Kongl. Maj:ts nåd anlitas för att jemna detta missförhållande, erhålla de ansökande till svar, att alldenstund det ifrågavarande brottet icke medför ofvannämnda förlust, påkallas icke något Kongl. Maj:ts beslut i saken. Och något annat svar kan i sjelfva verket icke gifvas, så länge lagen icke i detta afseende förändras eller förtydligas. Nu tolkas emellertid detta svar af mången såsom innebärande ett berättigande för presten att ej vidare å betyget utsätta förbrytelsen, och såsom medförande betydelse och kraften af ett prejudikat, under det andra prester icke af ett sådant yttrande anse sig mera befogade än förut att handla annorlunda än i noggrann öfverensstämmelse med förstnämnda Kongl.